

Posudek oponenta na magisterskou práci Petra Martinů

Komparativní analýza zahraniční politiky Korejské republiky v letech 2008-2022

Téma práce i způsob zpracování vítám. Je velmi slušně postavena, tj. komparace má základ, vymezení i předpoklady, (minimalistický) teoretický rámec. Struktura je logická, srozumitelná a průhledná, úvodní části poskytují základní informace o zdrojích, literatuře, metodologii i teoretických východiscích, nicméně přehnaně úsporně. První část je ohledně povinných položek naplněna téměř beze zbytku, jde o velmi stručný úvod, končící na straně 20. Jediné, co není představeno explicitně, jsou výzkumné otázky, lze si je však jednoduše odvodit z předpokladů a samotného nastavení práce. Co mi poněkud chybí, je zdůvodnění výběru zdrojů mimo výroční zprávy a jejich charakteristika, stížnost autora práce na nedostatečné a ne zcela spolehlivé zdroje bez závěrů je trochu naivní: kdyby obojí bylo obsahem „bílých knih“, nemohl/nemusel by svou práci psát, naopak by se nabízelo téma, jak se Korejci v oblasti zahraniční politiky vnímají a co považují za nutné ve zprávách uvádět, resp. komparace s dalšími výročními zprávami ze stejného resortu.

Přejdeme k analytické části. Jak bylo uvedeno výše, metodologie je explicitní. Jedná se o jednoduchou a víceméně popisnou dvoustupňovou „analýzu“: shrnutí vztahů se čtyřmi zeměmi pro KR klíčových, a to podle prezidentů a podle stejných kritérií ve zvládnutelném, uzavřeném časovém úseku. Od toho se posléze odvíjí syntéza, která má komparovat vztah ke čtyřem inkriminovaným zemím na základě předpokladu, že zahraniční politika prezidenta se odvíjí podle jeho inklinace či stranické příslušnosti. Zde oceňuji doprovodný materiál (grafy a tabulky) a inteligentní úvahy ohledně nejednoznačnosti komparace i v případě, že se vytyčí kritéria, protože se interpretace nemůže postavit pouze na číslech a datech bilaterálních vztahů, ani je neovlivňují pouze prezidenti jedné strany, je to komplexnější záležitost, kterou je nutné nahlížet i pohledem na celosvětový kontext.

Z řečeného je patrné, že na práci Petra Martinů vidím klady, tj. zřetelné zadání, rozvržení, metodologii a ony inteligentní postřehy. Na druhé straně jsou stejně evidentní její nedostatky. Spočívají zejména v pouze průměrném naplnění výše uvedeného, a to od předpokladů po závěry, ve slabší metodologii, teoretických východiscích (příliš jednoznačná orientace na jeden zdroj), po nafouknutou bibliografii a nedbalé provedení, zvláště pokud jde o jazykový projev. Chyby se objevují v gramatice, stylu, některé věty jsou natolik zamotané, že je třeba si je buď domyslet, nebo přeskočit; v ne zcela důsledné transkripci (například přepis prezidenta Čö Kjuhy by si zasloužil přidat -ch, různopsaní stejného rodového jména u prezidentů Ro Tchäua a No Muhjõna nepodporuje iluzi o znalostech korejských dějin, stejně jako omyl při udání zdroje pod jménem Carter, což není příjmení, ale křestní jméno eminentního amerického historika. Na některých místech bych uvážila překlad (Korejské síly Spojených států, takto evokuje Korejce), přidala nebo vyvážila bych odkazy a citace ve výkladových částech, každopádně převyprávění ér prezidentů by chtělo mít jednotný zdroj. Práce je rozsahem lehce podměrečná (zhruba 70 stran textu, 86 včetně povinných částí a obsáhlé bibliografie). Paradoxní je, že výsledky analýzy jsou nakonec (intuitivně?) správné. Toto ambivalentní hodnocení ovšem neznamená, že bych nepovažovala práci Petra Martinů za akceptovatelnou, tedy ji *doporučuji k obhajobě*.

Navrhované hodnocení: dobře

V Praze, 24. 8. 2024

Doc. Miriam Löwensteinová, Ph.D., oponentka

Navrhovaná témata pro rozpravu při obhajobě: Do jaké míry podle vás ovlivňuje KLTR vztahy KR s pevninskou Čínou a USA? Mají relativně poklidné vztahy s ČLR vedlejší podtext? Má Korejská republika jako relativně stabilní ekonomika výhodnější postavení vůči asijským sousedům, než před rokem 1987? Které faktory by mohly převrátit kvalitu vztahů s jednotlivými státy? (příklady)